

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 281/2013
21.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљене М.Т. због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене М.Т., адвоката П.П. и М.Ф, обоје из С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К бр. 222/10 од 08.10.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6568/12 од 15.07.2013. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене М.Т., адвоката П.П. и М.Ф., обоје из С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К бр. 222/10 од 08.10.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6568/12 од 15.07.2013. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К бр.222/10 од 08.10.2012. године, окривљена М.Т. оглашена је кривом за кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. Кривичног законика (КЗ) и осуђена на казну затвора у трајању од 10-десет година, у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 03.07.2006. године до 13.10.2010. године, те је обавезана на плаћање трошкова кривичног поступка суду у износу од 715.496,80 динара са пашалом у износу од 20.000,00 динара и оштећеној у износу од 593.889,92 динара, све у року од 60 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећена Т.Б. за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 6568/12 од 15.07.2013. године, одбио је као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Смедереву и бранилаца

окривљене, адвоката П.П. и М.Ф. и пресуду Вишег суда у Смедереву К бр. 222/10 од 08.10.2012. године, потврдио.

Браниоци окривљене М.Т., адвокати П.П. и М.Ф. поднели су захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целости првостепену и другостепену пресуду или да их преиначи у целости и окривљену М.Т. ослободи од оптужбе-члан 492. став 1. тачка 2. ЗКП, да на седницу већа позове браниоце и окривљену-члан 488. став 2. ЗКП и да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи-члан 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13) (у даљем тексту: ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљене сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окр. М.Т., адвоката П.П. и М.Ф., је неоснован.

Браниоци окривљене у захтеву заштиту законитости истичу да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се по закону не може заснивати јер су прибављени на незаконит начин и да је тиме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП. При том, као недозвољене доказе у изнетом смислу означавају: записник о увиђају сачињен дана 22.05.2006. године од стране овлашћеног службеног лица МУП, повредом члана 238. ЗКП, јер је увиђај у овом случају могао обавити само истражни судија, а записник нису потписали записничар и криминалистички техничар задужен за фиксирање трагова и у истом није констатован траг стопала, затим скицу лица места и записник о обдукцији, који су накнадно предати суду (05.07.2006. године односно 19.07.2006. године), због појављивања у истима трага стопала на фармерицама сада пок. Д.М. супротно садржини записника о увиђају у којем тај траг није констатован, нити је исти фиксиран од стране овлашћених лица (истражни судија, крим. техничар), трасолошко вештачење поменутог трага стопала од 19.06.2006. године и 22.06.2006. године, које је обављено само на основу записника о увиђају у којем тог трага нема, као и изјаву оштећене Т.Б., због околности да она као сродник окривљене (сестричина) није упозорена у смислу члана 94. став 1. тачка 2. ЗКП, да је ослобођена дужности сведочења.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Одредбом члана 604. став 1. ЗКП прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика (01.10.2013. године) оцењивати по

одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ 58/04, 85/05, 115/05, 49/07, 122/08, 72/09 и 76/10) (у даљем тексту: раније важећи ЗКП).

Према одредби члана 238. став 3. раније важећег ЗКП, органи унутрашњих послова могу сами обавити увиђај кад постоји сумња да је извршено кривично дело за које је законом прописана казна затвора до 10 година.

У конкретном случају, за кривично дело у питању је прописана казна затвора најмање 10 година или казна затвора од 30 до 40 година, па стоји навод у захтеву за заштиту законитости да је ОУП самосталним обављањем увиђаја, којом приликом су фиксирани и фотографисани трагови пронађени на месту догађаја, поступио супротно одредби члана 238. став 3. раније важећег ЗКП. Међутим, повреда цитиране процесне одредбе и у вези са пропустом овлашћеног службеног лица ОУП да у записнику о увиђају констатује постојање крвавог трага стопала леве ноге на фармерицама сада пок. Д.М., у конкретном случају има значај релативно битне повреде одредаба кривичног поступка (члан 368. став 2. раније важећег ЗКП) која није била од утицаја на законито и правилно доношење побијане правноснажне пресуде. Ово из разлога што је, по утврђењу у побијаној правноснажној пресуди, спорни крвави траг левог стопала на одећи (фармерицама) сада пок. Д.М. фиксиран приликом обдукције која је истог дана (22.05.2006. године) непосредно након увиђаја на месту догађаја, обављена по наредби истражног судије, дакле у складу са одредбом члана 238. став 3. раније важећег ЗКП, а само фиксирање тог трага у налазу обдуцента је у складу са његовом обавезом обраћања пажње на биолошке трагове, описивања и обезбеђивања истих (члан 126. став 4. раније важећег ЗКП), па се начин прибављања овог доказа, као и других доказа заснованих на истом (трасолошког вештачења трага на делу одеће изузетом приликом обдукције, обављеног по наредби истражног судије од 15.06.2006. године), супротно неоснованим наводима у захтеву за заштиту законитости, не могу сматрати незаконитим у смислу постојања апсолутно битне повреде одредаба кривичног поступка, те се на истим могла засновати побијана правноснажна пресуда.

Неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости о незаконитом прибављању и коришћењу доказа који се односи на изјаву оштећене Т.Б., оверену у Генералном конзулату Републике Србије у Њујорку, због околности да она није упозорена о праву да не сведочи. Оштећена Т.Б у поступку није ни саслушана у својству сведока, па обавезе упозорења у наведеном смислу није било, а поменута изјава представља изјашњење оштећене у смислу члана 60. став 2. раније важећег ЗКП, у правцу оправдања недоласка пред суд, као и да се придружује кривичном гоњењу, а поред осталог и о околностима под којима је она сазнала за предметни догађај у контактима са окривљеном и другим лицима и тако је интерпретирана и цењена од стране суда, а не као исказ сведока. Осим тога, околности о којима се изјашњавала оштећена у наведеној изјави, према разлозима првостепене пресуде, суд је утврђивао на основу саме одбране окривљене, уз констатацију да су наводи окривљене да је у више наврата телефоном позивана од стране оштећене да провери због чега се оштећеној отац не јавља на телефон, да је оштећеној рекла да је њен отац вероватно са другим женама и да није отишла у стан оца оштећене, сада пок. Д.М.

док је оштећена није обавестила да је позвала полицију да обије стан, у сагласности са наводима из изјаве оштећене.

Дакле, у правноснажним пресудама које се побијају захтевом бранилаца окривљене није учињена повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. раније важећег ЗКП (члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП).

У захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене, као основ подношења захтева истакнута је и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, која се, према наводима захтева, састоји у погрешној интерпретацији и оцени исказа саслушаних сведока (Д.Ђ., Б.М. 1, Н.М., Б.М. 2, С.М. и Н.Р.) и налаза и мишљења вештака М.Б., на основу којих је утврђено да је окривљена извршилац кривичног дела у питању, као и у одсуству разлога у првостепеној и другостепеној пресуди за прихватање од стране суда доказа (спорног трага стопала и доказа о којима је напред било речи, који се тичу утврђења постојања и вештачења тог трага, вештачења механизма наношења повреда сада пок. Д.М.) на основу којих је утврђена одлучна чињеница да је окривљена извршилац кривичног дела у питању, као и разлога за постојање квалификованог убиства.

Међутим, предњим наводима захтева указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди погрешном оценом изведених доказа и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, односно на разлоге који одредбом члана 485. став 4. ЗКП нису предвиђени као дозвољен законски основ за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, па је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене у том делу **недозвољен**.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 490. и 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као **недозвољен**.

Записничар
Наташа Бањац, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.

